

## **PÜHAPÄEV ENNE PAASTUAEGA *Esto mihi; Quinquagesima*** Jumala armastuse ohvritee. 3. lugemisaasta

Lugemine püha Markuse evangeeliumist 10. peatükist  
Markuse 10:32–45 *Sebedeuse pojad igatsevad au järele*

### KES TAHAB OLLA ESIMENE, TEENIGU TEISI

Johannes ja Jaakobus on Jeesuse jüngrid. Nad olid esimeste seas, kes Jeesusele järgnesid juba siis, kui Jeesus Ristija Johannes poolt ristitud sai ja kui Ta õpetama hakkas. Nad on pöördega oma elus väga rahul, Jeesus on hea õpetaja, Ta on väga kannatlik ja lahke. Ja see, mida nad on Jeesuselt õppinud on olnud erakordne. Nad on olnud paljude imetegude tunnistajateks.

Nende kaheteistkümne jüngrid seas, keda Jeesus on lausa apostliks valinud, tunnevad Jaakobus ja noor Johannes ennast veel omakorda väljavalituine. Peetruselgi on oluline ja kõrge positsioon Jeesuse saatjaskonnas. Jeesus on Peetruse nimetanud kaljuks, millele Ta rajab oma kiriku. Aga nemad, vennad Kõuepojad on ka Jeesusele üsna lähedal.

Jaakobus pöördub noorema venna, Johannese, poole: „Kuule, vennas. Jeesus on meile korduvalt rääkinud sellest, et Ta peab surema, aga Ta äratatakse üles ja tõstetakse taeva, Jumala juurde, kus Ta saab koos Jumalaga maailma valitsema. Mis sa arvad, kas ta võiks meidki endaga kaasa võtta, et me võiksime Jeesusele valitsemisel abiks olla, nagu me Teda igapäevaselt siis abistame ja toetame?“

Johannes on venna mõttekäigust pisut segaduses, kuidas Jeesusega kaasa minna Taevasse, kas Jaakobus arvab, et ka teda surmamõistetakse ja paganate kätte nuhelda antakse koos Jeesusega.

„Ei, ma ei tea, kas see oleks võimalik. Sellest ei ole Jeesus meile ju kunagi rääkinud, et keegi meist, jüngritest peaks Tema saatust jagama. Aga lähme küsime seda Jeesuselt eneselt.“

Ja Sebedeuse pojad Jaakobus ja Johannes astusid Jeesuse juurde ja ütlesid Talle: „Õpetaja, me tahame, et Sa meile teeksid, mida me iganes palume.“ Jeesus küsis: „Mida te tahate, et ma teile teeksin?“

Nemad ütlesid Talle: „Luba meile, et me istuksime Sinu kirkuses üks Sinu paremal ja teine Sinu pahemal käel!“ Jeesus ütles neile: „Teie ei tea, mida te palute. Kas te võite juua karikast, mida mina joon, või saada ristitud selle ristimisega, millega mind ristitakse?“ nemad ütlesid Talle: „Võime küll!“ Jeesus aga ütles neile: „Küllap te joote karikast, millest mina joon, ja teid ristitakse ristimisega, millega mind ristitakse, kuid istumist mu paremal või pahemal käel ei ole minu anda, vaid see antakse neile, kellele see on valmistatud.“

Ja kui need kümme ülejäänud jüngrit sellest kuulsid, said nad pahaseks Jaakobuse ja Johannese peale. Ja Jeesus kutsus nad enese juurde ja ütles neile: „Te teate, et need, keda peetakse rahvaste valitsejateks, peremehetsevad nende üle ja nende suured meelevallatsevad nende kallal. Nõnda ärgu olgu teie seas, vaid kes iganes teie seas tahab saada suureks, olgu teie teenija, ning kes iganes teie seas tahab olla esimene, olgu kõigi sulane, sest ka Inimese Poeg ei ole tulnud, et lasta ennast teenida, vaid et ise teenida ja anda oma elu lunaks paljude eest!“

Johannes vaatas Jaakobusele otsa ja kinnitas: „Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle, meie ei saa jagada Jeesuse saatust, meie võime sellest ainult tunnistusi anda. Me ei saa Taevase kuningriigi ministriteks, meie peame olema siin ja praegu just sellised nagu Jeesus on meid õpetanud olema alandlikud ja teenistusvalmid, just niisamasugused, kui Jeesus on olnud meie vastu ja kõigi nende inimeste vastu, keda Ta on õpetanud, tervendanud ja hingekosutust jaganud.“

Soovin sulle vend omakasupüüdmatust elus ja teenimisest. Anna inimestele lootust, jaga nendega oma armastust, kasvata enda usku Jumalasse ja Jeesuse õpetusse ning julgusta ka

teiste usku. Igaüks täitku oma ülesandeid kogu oma jõust ja kõigega, mis tal on. Ja ära unusta, et lahus Jumalast ei ole sa midagi.“

Jaakobus vaatas imetlusega oma nooremat venda. Sellist südikust ja siirast usku Jumalasse sooviks ta endalegi.

Jüngrid ja Jeesus jätkasid aga teed Jeruusalemma poole.

*Küllike Valk, 2015.*